

Apel do członków i sympatyków formacji granicznych

26 listopada 2016

Jerzy Jankowski

Szanowne Koleżanki !

Szanowni Koledzy !

W dniu 17 listopada 2016r. rząd RP przyjął i przesłał do Sejmu projekt ustawy, zawierający propozycje dalszego, drastycznego obniżenia emerytur, rent i rent rodzinnych funkcjonariuszy i żołnierzy, którzy pełnili służbę w okresie do 31 lipca 1990 r. Niestety, ustawa swoim oddziaływaniem obejmuje również byłych żołnierzy zawodowych Wojsk Ochrony Pogranicza, co wynika z zapisów zawartych w projektowanym art. 13b ust. 1 pkt. 5 ppkt. b i c (Zwiad Wojsk Ochrony Pogranicza i Zarząd Kontroli Ruchu Granicznego oraz ich odpowiedniki terenowe).

W porównaniu do ustawy z 2009 r., tzw. dezubekizacyjnej, w wyniku której decyzje o obniżeniu emerytur otrzymało ok. 150 naszych Koleżanek i Kolegów, nowa proponowana ustawa znacznie rozszerzy krąg byłych żołnierzy zawodowych WOP do liczby rzędu kilku tysięcy osób, którym potencjalnie mogą być obniżone emerytury i renty.

Nie trzeba nikogo przekonywać, że bez udziału byłych żołnierzy WOP nie mogłaby powstać Straż Graniczna – nowa formacja ochrony granic RP. Nie byłby możliwy jej stały rozwój i profesjonalizm, tak bardzo chwalony obecnie przez ministra Błaszczaka. A co robi pan minister? W „podzięcie” za nasz wkład i zasługi w ochronie granic w wolnej Polsce szykuje nam drastyczne obniżenie dochodów rodzinnych!!!

Szanowne Koleżanki !

Szanowni Koledzy !

Związek Emerytur i Rencistów Straży Granicznej aktywnie włącza się do akcji przeciwdziałającej uchwaleniu tej ustawy. Podejmujemy działania zarówno w ramach Federacji Stowarzyszeń Służb Mundurowych RP, jak i w ramach naszego Związku. Będą one sukcesywnie prezentowane na naszej stronie internetowej.

Apelujemy o aktywne włączenie się do tej akcji, w tym o wsparcie podpisami pod petycją do Prezydenta RP. Wykorzystajmy portale społecznościowe do prezentacji naszego „nie” dla tej ustawy. Piszmy e-maile protestacyjne na skrzynki kontaktowe parlamentarzystów i członków władz. Podkreślajmy przede wszystkim fakt degradacji naszej służby w wolnej Polsce i niewdzięczność za poniesiony trud i wyrzeczenia.

Docierają do nas głosy Koleżanek i Kolegów o potrzebie zastosowania bardziej zdecydowanej formy protestu – manifestacji, czy marszu w Warszawie. Czekamy na Wasze opinie w tej sprawie.

Z poważaniem

Prezes ZEiR SG Adam Miksiewicz

Źródło: <http://www.emeryci-sg.org.pl/wp/category/wazne-sprawy/obnizone-emerytury>

Stanowisko Federacji Stowarzyszeń Służb Mundurowych RP w sprawie projektu ustawy obniżającej emerytury i renty z dnia 14.11.2016r.

25 listopada 2016

Jerzy Jankowski

W dniu 24.11.2016r. Zarząd Federacji SSM RP zajął krytyczne stanowisko w sprawie projektu ustawy obniżającej emerytury i renty policyjne, skierowanego przez MSWiA pod obrady Rządu w dniu 15.11.2016r. Poniżej w formacie pdf: Uchwała nr 16 ZFSSM RP, pełna treść stanowiska ZFSSM RP i dwa projekty ustawy obniżającej emerytury i renty: jeden z dnia 12 lipca 2016r., a drugi – z dnia 14 listopada 2016r.

Oto najważniejsza część stanowiska ZFSSMRP (bez załącznika):

„Stanowisko Federacji Stowarzyszeń Służb Mundurowych RP w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin z dnia 14 listopada 2016 r.

1. W dniu 12 lipca 2016 r. Minister Spraw Wewnętrznych przedstawił projekt ustawy zmniejszającej – po raz kolejny – wysokość świadczeń emerytalnych a także świadczeń rentowych byłych funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa państwa PRL.

Cytowany projekt zmniejszał wysokość świadczeń emerytalnych z 0,7 % do 0,5 % podstawy wymiaru emerytury za każdy rok służby w organach bezpieczeństwa państwa w latach 1944 – 1999. Projekt wprowadzał zróżnicowanie wysokości pobieranej emerytury w zależności, od faktu czy pobierający świadczenie emerytalne wykonywał służbę wyłącznie w organach bezpieczeństwa PRL – w takim przypadku emerytura nie mogła być wyższa niż kwota przeciętnej emerytury wypłacanej przez ZUS. Projekt nie zawierał takiego ograniczenia wysokości w przypadku gdy pobierający świadczenie emerytalne wykonywał służbę także w III RP, czyli po 1990 r. Projekt z 12 lipca 2016 r. nie zawierał wobec tej kategorii byłych funkcjonariuszy postanowień o pozbawieniu ich należnych dodatków do emerytur związanych ze służbą w III RP.

Projekt z 12 lipca 2016 r. został – zgodnie z obowiązującą procedurą – skierowany do konsultacji. W toku konsultacji zostało zgłoszonych wiele istotnych uwag i zastrzeżeń, w tym podważających zgodność proponowanej regulacji z Konstytucją RP i ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi.

Najistotniejsze uwagi zostały zgłoszone przez:

– Rządowe Centrum Legislacji (pismo z dnia 2 sierpnia 2016 r.) – wartość proponowanego wskaźnika 0,5 % nie znajduje odzwierciedlenia w systemie powszechnym, w projekcie brak jest wyczerpującego uzasadnienia dla przyjętej wartości 0,5 % wskaźnika – bowiem w systemie powszechnym jest obecny wskaźnik 0,7 %, nadto projektowana zmiana ma istotny wpływ na zakres przedmiotowy ustawy, czyli krąg organów bezpieczeństwa, znaczące poszerzenie kręgu organów bezpieczeństwa państwa nie zostało odpowiednio uzasadnione,

- Porozumienie Zielonogórskie (pismo z dnia 3 sierpnia 2016 r.) – działania odbierające nabyte uprawnienia podważają zaufanie do Państwa,
- Ministra Spraw Zagranicznych (pismo z dnia 25 lipca 2016 r.) – nie dopełnienie przez autorów projektu obowiązku przestrzegania zasady proporcjonalności oraz zasady pewności prawa, co w przypadku przyjęcia projektu przez Parlament RP może skutkować w przyszłości licznymi postępowaniami przed sądami międzynarodowymi,
- Ministra Zdrowia (pismo z dnia 20 lipca 2016 r.) – zwrócił uwagę na zagrożenie istotnego, proporcjonalnego zmniejszenia przychodów Narodowego Funduszu Zdrowia z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, co nie zostało uwzględnione w ocenie skutków proponowanego projektu.
- Ministra Skarbu Państwa (pismo z dnia 2 sierpnia 2016 r.) – autorzy projektu nie przeprowadzili testu proporcjonalności dla proponowanych zmian, nie dochowując zasad najwyższej ostrożności i staranności w procedowaniu przedmiotowego projektu.

2. Projekt z dnia 12 lipca 2016 r. został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów (projekt oznaczony jako UD 103), a w dniu 20 lipca 2016 r. przedstawiono: – Informacje o przyczynach i potrzebie wprowadzenia rozwiązań planowanych w projekcie, – Istotę rozwiązań ujętych w projekcie.
3. W dniu 15 listopada 2016 r. Minister Spraw Wewnętrznych skierował do Stałego Komitetu Rady Ministrów wspomniany wyżej, nowy projekt zmian ustawy emerytalnej, datowany na dzień 14 listopada 2016r.

Projekt z dnia 14 listopada 2016 r. w sposób istotny różni się od będącego przedmiotem konsultacji projektu z dnia 12 lipca 2016 r.

Zmiany dotyczą zarówno zakresu podmiotowego jak i zakresu przedmiotowego prezentowanego uregulowania.

W projekcie z dnia 14 listopada 2016 r. został uchylony art. 15 b cytowanej ustawy emerytalnej. Artykuł 15 b nakazywał odrębne traktowanie dwóch różnych okresów pełnienia służby i nabywania z tego tytułu uprawnień emerytalnych – okresu do 1990 r. (wskaźnik naliczenia po 0,7 % za każdy rok służby) oraz okresu po 1990 r. (wskaźnik naliczenia po 2,6 % za każdy rok służby).

Trybunał Konstytucyjny w wyroku wydanym w sprawie K 6/09 kategorycznie stwierdził, że: „Każdy funkcjonariusz organów bezpieczeństwa Polski Ludowej, który został zatrudniony w nowo tworzonych służbach policji bezpieczeństwa, ma w pełni gwarantowane, równe prawa z powołanymi do tych służb po raz pierwszy od połowy 1990 r., w tym równe prawa do korzystania z uprzywilejowanych zasad zaopatrzenia emerytalnego” – (pkt. 10.4.2 str.83). „Służba w organach suwerennej Polski po roku 1990 także traktowana jest jednakowo, bez względu na to, czy dany funkcjonariusz uprzednio pełnił służbę w organach bezpieczeństwa Polski Ludowej, czy też nie”- (pkt. 11.4. str.88).

Należy zauważyć, że pominięte w niniejszym piśmie niebagatelne zasługi dla demokratycznej Polski byłych funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa państwa, którzy zostali pozytywnie zweryfikowani i kontynuowali służbę po 1990 roku, były doskonale znane Ministrowi Spraw Wewnętrznych, bowiem zostały one szczegółowo omówione w adresowanym do Niego, wyczerpującym, mającym wiele załączników, piśmie Federacji Stowarzyszeń Służb Mundurowych RP z dnia 4 marca 2016 r.

Pomimo tego, w projekcie z dnia 14 listopada 2016 r. został wprowadzony art. 15 c który w ustępie 3 ustanawia ograniczenie wysokości pobieranej przez byłych funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa państwa emerytury do wysokości kwoty przeciętnej emerytury wypłacanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Takie ograniczenie wysokości emerytury zostało wprowadzone zarówno wobec osób, które pełniły służbę wyłącznie w organach bezpieczeństwa państwa PRL jak i osób które służbę kontynuowały w III RP, czyli po 1990 r. Przyjęte w projekcie unormowanie pozostaje w jaskrawej sprzeczności z sentencją wyroku Trybunału Konstytucyjnego, jaka zapadła w dniu 24 lutego 2010 r. sprawie sygnatura akt K 6/09. Nadto ta ostatnia grupa byłych funkcjonariuszy w cytowanym projekcie została pozbawiona możliwości zaliczenia służby w III RP (wskaźnikiem 2,6 % podstawy wymiaru emerytury) a także możliwości zaliczenia okresu zatrudnienia w III RP, po zakończeniu służby, mimo odprowadzania na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek z tego tytułu (wskaźnikiem 1,3 % podstawy wymiaru emerytury z każdy rok pracy). Nie uwzględnienie w projekcie z dnia 14 listopada 2016 r. okresów zatrudnienia, z tytułu którego zostały odprowadzone składki na ubezpieczenie społeczne narusza postanowienia art.14 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy(...) oraz ich rodzin (Dz.U. Nr.53, poz.214 ze zm.) Stanowi także przejaw jaskrawej dyskryminacji tej grupy obywateli RP, bowiem pozbawia uprawnienia gwarantowanego wszystkim obywatelom RP w postanowieniach ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 z późniejszymi zmianami).

Nadto, art. 15 c ust. 2 pozbawia tę grupę byłych funkcjonariuszy przyznanych im w chwili nabycia prawa do świadczenia emerytalnego uprawnień do dodatków do emerytur związanych z charakterem służby i z orzeczeniem inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą w III RP.

Projekt z dnia 14 listopada 2016 r. zmniejsza o 2 % podstawy wymiaru za każdy rok służby na rzecz totalitarnego państwa przyznaną w orzeczeniach komisji lekarskich rentę inwalidzką. Powyższe uregulowanie pozostaje w sprzeczności z postanowieniami ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz.U. Nr 0, poz..1822 ze zm.). Ustawa ta w sposób szczegółowy normuje zasady orzekania o uznaniu funkcjonariusza za inwalidę w związku ze służbą, które zgodnie z jej art. 10 ust. 5 następuje z zasady, z dniem złożenia przez niego wniosku o skierowanie na komisję lekarską. Nasuwa się zatem pytanie: na jakiej podstawie prawnej można zmniejszyć rentę osobie, której inwalidztwo powstało w związku ze służbą w III RP za okres zatrudnienia jej w PRL?

W uzasadnieniu projektu z dnia 14 listopada 2016 r. nie zostały uwzględnione wskazane w opiniach do projektu z dnia 12 lipca 2016 r. zalecenia. Na uwagę zasługuje fakt, iż żadna z najistotniejszych uwag krytycznych tego projektu nie została wzięta pod uwagę w treści uzasadnienia projektu z dnia 14 listopada 2016 r.

Projekt z dnia 14 listopada 2016 r. stanowi całkowicie odmienną regulację prawną w porównaniu z poddanym konsultacji projektem z dnia 12 lipca 2016 r. Pozostaje kwestią do oceny: czy jest to następstwem świadomego dokonania autorów obu analizowanych projektów?

Projekt z dnia 14 listopada 2016 r. pozostaje w istotnej sprzeczności z zamieszczonym pod numerem UD 103 w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów dokumentem informującym o podstawowych celach i założeniach przygotowywanej propozycji legislacyjnej.

Projekt ten wprowadza nowe pojęcie „służby na rzecz totalitarnego państwa”.

Autorzy omawiający problematykę „państwa totalitarnego” posługują się różnymi jego definicjami. Patrz m.in: Franciszek Ryszka: Państwo stanu wyjątkowego, Noc i mgła, Historia doktryn politycznych i prawnych, Andrzej Paczkowski i inni: Czarna księga komunizmu.

W doktrynie przyjmuje się, że wszystkie cechy państwa totalitarnego miały jedynie: III Rzesza Adolfa Hitlera, Chiny Mao Zedonga i ZSRR po wodzą Józefa Stalina. Współcześnie państwem totalitarnym pozostaje jedynie Korea Północna. Jeśli chodzi o byłe, środkowoeuropejskie państwa komunistyczne, to ich totalitaryzm – o ile w ogóle można mówić o pewnych jego znamionach – w ich przypadku zakończył się definitywnie w 1956 r.

Pojęcie „służby na rzecz państwa totalitarnego” nie zostało zdefiniowane przez autorów projektu i może w przyszłości – o ile projekt w cytowanej wersji zostanie przyjęty przez Parlament – skutkować uznaniem dowolnie wykonywanego zatrudnienia w czasie trwania PRL jako „służbę na rzecz totalitarnego państwa” (np. służbę medyczną i wykonujący te zadania personel medyczny, służbę transportu i wykonujący ją personel np. PKP, itp.).

Projekt z dnia 14 listopada 2016 r. w art. 13 b podaje wykaz cywilnych i wojskowych instytucji i formacji, w których służba była służbą na rzecz totalitarnego państwa. W sposób znaczący projekt zmienia zakres podmiotowy dotąd obowiązującego unormowania, bowiem dotąd katalog organów bezpieczeństwa państwa był określony w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. (Dz.U. Nr 63, poz. 425 ze zm.), i nie obejmował m.in. jednostek w których służbę odbywali funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej. Wyjątek stanowiła Akademia Spraw Wewnętrznych – art. 2 ust. 6 ustawy z dnia 18 października 2006 r.

Autorzy projektu z dnia 14 listopada 2016 r. w jego uzasadnieniu nie wskazali na jakiej podstawie prawnej w sposób znaczący rozszerzyli katalog organów bezpieczeństwa państwa, kwalifikując do tej kategorii także jednostki Milicji Obywatelskiej.

Projekt z dnia 14 listopada 2016 r. został w dniu 16 listopada 2016 r. przyjęty przez Stały Komitet Rady Ministrów i rekomendowany Radzie Ministrów. Projekt uzyskał akceptację Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Rządowe Centrum Legislacji w piśmie z dnia 18 listopada 2016 r. poinformowało, że „zważywszy na przebieg uzgodnień międzyresortowych oraz ustalenia Stałego Komitetu Rady Ministrów, odstępuje od skierowania tego projektu do rozpatrzenia przez komisję prawniczą”, co nastąpiło w związku ze stosownym wnioskiem MSWiA.

Pokreślenia wymaga fakt, że przedmiotem konsultacji był wyłącznie projekt z dnia 12 lipca 2016 r., natomiast skierowany przez Ministra Spraw Wewnętrznych do Stałego Komitetu Rady Ministrów projekt z dnia 14 listopada 2016 r. nie był przedmiotem konsultacji ani oceny prawnej, pomimo że zawiera uregulowania odmienne od poddanych konsultacji.

Należy ponadto podkreślić, że istotnym błędem autorów cytowanego projektu ustawy jest porównywanie ze sobą systemu zaopatrzenia emerytalnego z systemem ubezpieczeń społecznych. Biorąc pod uwagę, że systemy te budowane są na odmiennych zasadach, dokonywane ich porównań ma charakter demagogiczny a nie merytoryczny, stanowiąc element działania socjotechnicznego – nierzetelny i nie mogący stanowić o jakiegokolwiek prawdzie czy słuszności.....(Poniżej pełna treść Stanowiska FSSM RP wraz z załącznikami).

[uchwała-nr-16-zfssm-rp](#)

[stanowisko-fssm-rp](#)

[projekt-z-dnia-12-07-2016r-dot-obnizenia-emerytur-i-rent](#)

[projekt-z-dnia-14-11-2016r-dot-obnizenia-emerytur-i-rent](#)

Opracował:

p.o. Rzecznika ZEIRSG

Jerzy JANKOWSKI

PS. Dodatkowo informuję, że projekt obniżenia emerytur i rent z dnia 14 listopada 2016r. został w dniu 24.11.2016r. zaakceptowany przez RM i przesłany do Sejmu, gdzie został zarejestrowany jako Druk nr 1061. Prawdopodobnie będzie procedowany podczas najbliższego posiedzenia plenarnego Sejmu RP.

Źródło:

<http://www.emeryci-sg.org.pl/wp/category/wazne-sprawy/obnizone-emerytury/korespondencja-i-publikacje/>

NSZZ Policjantów przeciwny „dezubekizacji”.

Opublikowano: poniedziałek, 28, listopad 2016 15:05

Rządowy projekt ustawy „dezubekizacyjnej” nie ma zwolenników nawet wśród tych, którzy ani dnia nie przepracowali w SB czy w MO. Projekt skrytykował zarówno Zarząd Główny, jak i niektóre Zarządy Wojewódzkie. Krytyczne stanowisko w tej sprawie ma zająć również Krajowy Zjazd Delegatów – najwyższy organ NSZZ Policjantów.

Przeciwnicy „dezubekizacji” zwracają uwagę na odwetowy charakter zaproponowanych przez Rząd rozwiązań i na to, że takie same konsekwencje jak „rasowi esbecy” mieliby ponieść milicjanci, którzy do służby w MO przystąpili na kilka miesięcy przed 31 lipca 1990 r., kiedy na czele Państwa Polskiego stał już pierwszy demokratyczny Premier Tadeusz Mazowiecki. Powodem ustawienia ich w jednym szeregu z tymi, którzy rzeczywiście pełnili służbę na rzecz „totalitarnego państwa” ma być m.in. fakt, że na początku służby skierowano ich na kilkumiesięczne szkolenie do Akademii Spraw Wewnętrznych w Legionowie.

Przykładem, który w wyjątkowo jaskrawy sposób kontrastuje z uzasadnieniem rządowego projektu – z zasadą sprawiedliwości społecznej – jest historia byłego Komendanta Miejskiego Policji w Elblągu, insp. w st. spocz. Marka Osika, który do służby w MO wstąpił 2 sierpnia 1988 r., przeszedł wszystkie szczeble kariery zawodowej, musiał złożyć rezygnację ze stanowiska Komendanta Miejskiego Policji w Elblągu i odejść na emeryturę dlatego, że przez kilkanaście miesięcy był milicjantem, a teraz tę emeryturę miałby stracić, bo odbył w Legionowie szkolenie w Akademii Spraw Wewnętrznych.

Zachęcamy Państwa do zapoznania się z jego listem otwartym
Sławomir Koniuszy, Andrzej Szary

LIST OTWARTY

Szanowni Państwo,

zwracam się do Państwa z prośbą o interwencję w sprawie planowanej zmiany ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej

Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin w oparciu o projekt z dnia 14 listopada 2016 roku zatwierdzony przez Rząd w dniu 24 listopada br.

Jednocześnie proszę o przekazanie moich spostrzeżeń innym a w szczególności posłom i senatorom komisji parlamentarnych, którzy będą procedować przedmiotowy projekt w Sejmie RP.

W dniu 15 listopada wszyscy zostaliśmy zaskoczeni zapisami projektu zmiany ustawy podpisanego przez Ministra SWiA Mariusza Błaszczaka, które stoją w całkowitej sprzeczności z projektem przekazanym do zaopiniowania partnerom społecznym, w tym Stowarzyszeniu Emerytów i Rencistów Policyjnych oraz Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Policjantów . W szczególności do projektu wprowadzono bez konsultacji autopoprawkę w wyniku której tzw. maksymalne kwoty emerytur i rent mają obejmować wszystkich funkcjonariuszy, którzy pełnili służbę „na rzecz totalitarnego państwa” (bez względu na długość tej służby) oraz pozostałych po nich rencistów rodzinnych. Tak więc nie różnicuje się już sytuacji emeryta policyjnego, który pełnił służbę wyłącznie w organach bezpieczeństwa państwa i emeryta, który pełnił służbę nie tylko w organach bezpieczeństwa państwa. Właśnie w tym projekcie wprowadzono nowe pojęcie „służby na rzecz totalitarnego Państwa” oraz enumeratywnie określono katalog instytucji i formacji, w których pełniona była taka służba. Włączenie słuchaczy i studentów Akademii Spraw Wewnętrznych do przedmiotowego katalogu i traktowanie ich jako funkcjonariuszy „służby na rzecz totalitarnego państwa”. Taki zapis spowodował, iż stałem się podmiotem planowanych zmian. W celu wyjaśnienia moich ogromnych wątpliwości, co do zasadności wprowadzanych zmian, przedstawię swoje doświadczenie zawodowe oraz przebieg służby.

Do służby w Milicji Obywatelskiej zostałem przyjęty 2 sierpnia 1988 roku. Do 31 lipca 1990 pozostawałem na etacie kursanta Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Gdańsku, gdzie byłem milicjantem w służbie kandydackiej, odslugującym zasadniczą służbę wojskową w jednostkach MSW. W dniu 1 września 1989 roku rozpocząłem studia stacjonarne na Akademii Spraw Wewnętrznych na Wydziale Bezpieczeństwa Państwa w Legionowie, gdzie byłem studentem przez okres ok. 10 miesięcy. Po rozwiązaniu akademii z dniem 1 września 1990 roku, jako funkcjonariusz Policji, w stopniu posterunkowego rozpocząłem służbę w Komendzie Rejonowej Policji w Elblągu. Następnie w latach 1995-97 służyłem w Wydziale Dochodzeniowo-Śledczym w Komendzie Wojewódzkiej Policji w Elblągu. W styczniu 1998 roku objąłem stanowisko Zastępcy Komendanta Rejonowego Policji w Elblągu. W marcu 1999 roku przeszedłem na stanowisko Zastępcy Naczelnika Wydziału Dochodzeniowo-Śledczego w Komendzie Wojewódzkiej w Gdańsku, gdzie służyłem do marca 2004 roku. Przez kolejny rok byłem ekspertem w Centralny Biurze Śledczym KGP Zarządu w Olsztynie, tworząc Wydział Zamiejscowy CBS w Elblągu. W marcu 2005 roku objąłem stanowisko I Zastępcy Komendanta Powiatowego Policji w Malborku. Z dniem 1 stycznia 2006 roku zostałem powołany na stanowisko Komendanta Powiatowego Policji w Nowym Dworze Gdańskim, a następnie w czerwcu 2008 roku objąłem stanowisko Komendanta Miejskiego Policji w Elblągu. Funkcję to pełniłem do 31 grudnia 2015 roku. Ze służby w Policji odszedłem 5 stycznia 2016 roku.

Przez cały okres służby przeszedłem prawie cały wachlarz dystynkcji policyjnych, od posterunkowego, przez st. posterunkowego, sierżanta, wszystkie stopnie oficerskie kończąc na stopniu inspektora Policji. Wykształcenie zawodowe zdobyłem kończąc zaocznie Wyższą Szkołę Policji w Szczytnie w 1993 roku. Na tej samej uczelni ukończyłem studia podyplomowe na dwóch kierunkach zarządzanie jednostkami Policji oraz zarządzanie kryzysowe. Byłem wielokrotnie odznaczany odznaczeniami państwowymi i resortowymi m.in.:

- Brązowy Krzyż Zasługi
- Srebrny Medal za Długoletnią Służbę
- Srebrna i Brązowa Odznaka Zasłużony Policjant
- Srebrny Medal za Zasługi w Służbie Penitencjarnej
- Brązowy Medal za Zasługi dla Obronności Kraju

Biorąc pod uwagę przebieg mojej służby nie pojmuję i nie widzę uzasadnienia, jak w myśl przepisów projektu zmian do ustawy można mnie zaseregować jako funkcjonariusza służącego na rzecz totalitarnego państwa zmniejszając przy tym otrzymywane przeze mnie świadczenie emerytalne do kwoty „nie wyższej niż miesięczna przeciętna emerytura wypłacana przez ZUS”, nie uwzględniając praw emerytalnych nabytych po 26 latach służby w III RP. Na jakiej podstawie autorzy projektu zmian uznali, że nie ma podstaw do różnicowania sytuacji emeryta policyjnego, który pełnił służbę do 1990 roku i tych, którzy pełnili służbę w III RP.

Niezrozumiałym jest dla mnie m.in.:

- Automatyczne zakwalifikowanie studentów i słuchaczy Akademii Spraw Wewnętrznych bez względu na służbę, którą reprezentowali (np. Milicja, Straż Pożarna, Wojska Ochrony Pogranicza, Biuro Ochrony Rządu, Służba Więzienna), jako funkcjonariuszy „służb na rzecz totalitarnego państwa”, gdzie z zasady do ich obowiązków należało świadczenie nauki a nie służby.
 - Czym kieruje się autor projektu zaliczając mi okres od 1 września 1989 roku do 31.07.1990 roku, jako służbę „na rzecz totalitarnego państwa”, gdy w tym samym czasie, po wolnych wyborach, Premierem Rządu był już Tadeusz Mazowiecki.
 - Na jakiej podstawie próbuje się dokonać oceny zbiorowej funkcjonariuszy, nie uwzględniając przy tym indywidualnej oceny charakteru i przebiegu służby, uznając, że kilkumiesięczne epizody mogą radykalnie decydować o zaopatrzeniu emerytalnym, jak w moim przypadku, za prawie 28 lat służby.
 - Dlaczego projekt zmian do ustawy dotyka najbardziej dramatycznym zmniejszeniem emerytury tych funkcjonariuszy, którzy najdłużej (26 lat) i najsumiennie (awanse, ostatnio zajmowane wysokie stanowiska) wykonywali swoje obowiązki w III RP. Obniżone świadczenie dostawać będzie ten który już nie służył po zmianie systemu państwa, ten który służył w IIIRP przez 2 lata i ten który poświęcił na służbę dla bezpieczeństwa społeczeństwa polskiego w III RP 26 lat swojego życia.
 - Dlaczego projekt narusza podstawowe zasady konstytucyjne: ochrony praw nabytych, nie działania prawa wstecz, zaufania obywateli do państwa, mając charakter represyjny i stosując zasady odpowiedzialności zbiorowej.
 - Projekt stanowi o ponownym obniżeniu świadczeń funkcjonariuszy służących do 1990 roku w organach bezpieczeństwa państwa z jednoczesnym zrównaniem z nimi funkcjonariuszy służących nieprzerwanie przez wiele lat po roku 1990.
 - Dlaczego wprost nie jest powiedziane, że emerytury zostaną zmniejszone w większości policjantom służącym w III RP po roku 1990 a nie funkcjonariuszom organów bezpieczeństwa państwa służącym do 1990 roku, gdyż tym zostały już w dużej części odebrane przepisami ustawy „dezubekizacyjnej” aktualnie obowiązującej (od 2009 roku).
- Wysłuchując się w ustne uzasadnienia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, jak również posłów partii rządzącej, w żaden sposób nie mogę zrozumieć w swojej sytuacji, jak mogę zostać zakwalifikowany jako funkcjonariusz służący na rzecz totalitarnego państwa z równoczesnym odebraniem nabytych praw emerytalnych. Dlaczego autorzy projektu w wypowiedziach medialnych informują społeczeństwo, że ustawa „dezubekizacyjna” odbiera nienależne przywileje „funkcjonariuszom totalitarnego państwa”, którzy życie swe poświęcili na zwalczanie opozycji niepodległościowej i byli na służbie Moskwy , określa się ich mianem

zbrodniarzy i oprawców, więc jak to się ma do mojej osoby i tysięcy innych funkcjonariuszy Policji, którzy znaleźli się w podobnej sytuacji. Pragnę nadmienić, że w 1990 roku jako Milicjant nie przechodziłem żadnej weryfikacji przewidzianej dla funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa.

Jako policjant swoje obowiązki wykonywałem apolitycznie, mając na względzie przede wszystkim dobro i bezpieczeństwo narodu. Moje awanse były niezależne od okresów sprawowania władzy przez poszczególne partie polityczne np. Komendantem Powiatowym Policji w Nowym Dworze Gdańskim zostałem w styczniu 2006 roku za rządów Prawa i Sprawiedliwości a Komendantem Miejskim Policji w Elblągu za rządów Platformy Obywatelskiej i Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Zaistniała dramatyczna sytuacja związana z procedowaniem projektu, a co za tym idzie, prowadzoną kampanią medialną opartą na nieprawdziwych informacjach, co do zakresu proponowanych zmian w oparciu o sprawiedliwość społeczną, spowodowała zwątpienie w pojęcie sprawiedliwości, jak również w pojęcie państwa prawa wśród dziesiątek tysięcy byłych policjantów i ich rodzin. Jako młody 19 letni chłopiec chciałem po prostu być stróżem prawa, który sprawia, że inni mogą czuć się bezpiecznie, a teraz noszę brzemień daty swojego urodzenia. Jesteśmy ludźmi z przełomu systemowego i to rozumiem, ale jeżeli na tym polega pojęcie sprawiedliwości społecznej to jako 47 letni Polak stwierdzam, że nie rozumiem znaczenia tych słów, ponieważ po 27 latach nienagannej służby dla kraju odbiera mi się godność, a moim dzieciom uczucie rozpierającej dumy z ojca policjanta, bo wmawia im się, że ich tata jest wrogiem narodu...

Z wyrazami szacunku
Inspektor Policji w stanie spoczynku
Marek Osik

Źródło:
<http://www.zwnszp.olsztyn.pl/do-pobrania/file/664-insp-w-st-spoczynku-marek-osik-prosba-o-interwencje>